

knjižnice in požigali zgodovinska poslopja. In takrat, ko se je to godilo v največji meri, se nihče v Evropi ni ganil. Naši listi so še hvalili boljševike in zabavljali čez »vranglovce«, ruske begunce, ki so prišli v naše kraje. Odlični Rus je rekel piscu teh vrstic: Vaši časopisi so na strani boljševikov. In res je bilo tako. Ljudje so bili kakor pagani, in so od boljševikov pričakovali prenovljen gospodarski red. In ko je Lenin umrl, so ga proslavljali kot posebnega genija.

Stvar se je deloma preobrnila po znanih umorih v Moskvi in pozneje, ko je Evropa izvedela, kako so boljševiki preganjali vero in cerkev. In papež Pij XI. je bil prvi, ki je povzdignil glas za nesrečno Rusijo. Tega se zavedajo tudi Rusi in neki Rus, ki je bil zelo odličen po svoji službi, se je nekoč izrazil: »Bog živi vašega Pija X., ki je za nas Ruse povzdignil svoj glas.«

In kako to, da je kljub temu, čeprav so sovjeti svoje gospodarstvo zelo zavozili, še toliko njihovih prijateljev med nami?? En vzrok je ta, da mnogi verujejo le boljševiškim poročilom, ki so v to prirejena, da varajo ljudstvo. Je pa tudi dosti dobro plačanih agitatorjev, ki z vso vnemo širijo komunizem. Seveda znajo zelo dobro izrabljati sedanjo denarno in gospodarsko stisko za komunizem, češ, da so kapitalisti tega krivi. Tega pa ne povedo, da je v Rusiji še dosti večja stiska kot pri nas.

Svet ima dvojno mero. Za nekaj tisoč v Nemčiji preganjanih Judov se je takoj potegnil, za stotisoče, milijone preganjanih in deloma živinsko pomorjenih Rusov je pokazal le malo srca. Rusi so pač Slovani, zato jih svet toliko vpošteva, kolikor ima od njih koristi. Med komunisti imajo veljavno besedo Judje, zato so svetu simpatični in tudi za to, ker, dokler bodo v Rusiji vladali boljševiki, tako dolgo Rusija ne bo nikomur nevarna. Znani angleški pisatelj Bernard Šoj (Shaw) je imel meseca maja v Njujorku govor, kjer je govoril tudi te besede: »Mi v Angliji smo se vedno bali Rusije, češ, da bo svojo težko roko položila na Indijo. In kaj bi se zgodilo z Ameriko, če bi Rusija bila kapitalistična in imperialistična? Od strahu bi ne mogli spati. A upam, da Rusija ostane komunistična in tedaj Amerikanci lahko mirno ležite pod svojimi figovimi drevesi... Če vi nočete komunizma, pa znajte, da vam komunizem v drugih državah (v Rusiji) prinaša ogromno korist.« Torej od ruskega komunizma imajo druge države ogromno korist, ker se Rusije ni treba bati. In ker se Rusije ni treba bati, odtod tudi gonja zoper Jugoslavijo, Poljsko in Čehoslovaško. Kaj pravite k temu vi, ki se zgrajate nad Nemci radi nekaj Judov, a simpatizirate z boljševiki, ki so Rusijo privedli na rob propada? A. K.

*

moči, ker se drugače ne more uveljaviti v državi. Takšno zbiranje moči je organizacija. Ze pred 100 leti so začeli Švicarji ustanavljati društva, ki so zasnovana na katoliški podlagi ter služijo verskim, stanovskim in socialnim ciljem. Ta društva dolgo časa niso imela svoje centrale (središča), kar je bil precejšen organizatoričen nedostatek. Na Katoliškem dnevu v Lucernu l. 1903 je govornik dr. Gröber nujno priporočal ustanovitev takšne centrale. Rekel je: »Edinost nas dela močne, organizirana edinost še močnejše, najmočnej-

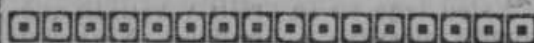
še pa nas dela edinost centralizirane organizacije. Borba, ki se vodi danes, ni borba posameznikov, stranke, književnosti, časnikov, to je borba nevera proti Kristusovi veri. Radi tega moramo stati v zedinjenih vrstah proti vrstam sovražnikov, drugače propademo. Treba nam je centrale v organizaciji, da se sile podvojijo in potrojijo.« Ta želja se je uresničila 22. novembra 1904, ko je bila ustanovljena Švicarska katoliška narodna zveza.

Prihodnje leto obhaja ta Zveza, ki je slična naši Prosvetni zvezi, katera je razpuščena ter še ne vzpostavljena, 30. letnico svojega obstoja. Ta leta so bila leta najintenzivnejšega in najplodovitejšega dela v smislu smernic, ki jih je izdala katoliška Cerkev, predvsem njen poglavar, rimski papež. Vzkliko se je to delo v vseh področjih javnega življenja. In ravno temu delu se imajo švicarski katoličani zahvaliti, da jih ni liberalizem in socializem iz javnega življenja izrinil ter zaprl v zakristije, kar je tako srčno želel in še danes želi v svici ravno tako, kakor povsod drugod. Delovanje Zveze je usmerjeno v teh praveh: 1. Poživitev vere in življenje po veri; obramba svobode in pravic vere in Cerkve v javnosti; borba proti nenavnosti. 2. Razširjenje in pospeševanje dobrih gospodarskih ustanov, socialno delo, dejavna krščanska ljubezen. 3. Širjenje, obramba in vzdrževanje katoliškega šolstva od vseučilišča do ljudske šole. 4. Delo za katoliške časnike. Organizirano delo švicarskih katoličanov bodi vzgled katoličanom v Jugoslaviji!

DRUŠTVENE VESTI

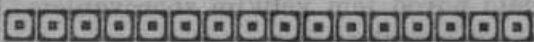
Organizacija švicarskih katoličanov.

V Švici tvorijo katoličani manjšino. Dočim je katoličanov nad 41%, je protestantov nad 57% prebivalstva. Vsaka manjšina se trudi, da zbere vse svoje

Šivilje

dobite modne liste v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Kralja Petra trg stev. 4.

ērke, komaj čitljive, kakor je razdejana in neurejena ta uboga duša, ki komaj še živi.«

Povedal je, kar ga je najbolj težilo. Šla sta tihno dalje po molčečem parku. Predno sta se ločila, je rekla Ema:

»Dragi Karel! Upam, da nama nebo dodeli otrok. In če bom imela srčkano hčerko, ali bo morebiti o božiču vprašala, kdo ji je kupil lepo lutko, oče ali mati? Rekla bo, da ji je podaril lutko Jezušček. Vidiš, tako mislim jaz o skupni imovini med možem in ženo.« —

Ko je prišel Karel domov k materi, ji je rekel:

»Nekaj ti moram povedati: jaz sem, ne po svoji zaslugi, najsrečnejši človek na svetu, kajti dobil bom najboljšo ženo na svetu.«

»To meni ni nič novega!« je rekla mati.

Kremplji.

»Striček, denarja potrebujem. Najmanj tristo.«

»Ali blazniš?«

»Ne, striček, le malo zabave si želim. Brat mi je pisal iz glavnega mesta, naj vendar zopet pridem k njemu. Saj veš, da si mi nekoč že podaril za pot. Prav hrepenim, da se zopet popeljem v glavno mesto.«

»K hudiču se popelješ! Denarja ne dobiš niti pare.«

»Pač,« je rekel Jeras, »pač! Dal mi ga boš! Ne boš žalostil mojega bratovskega srca. V glavnem mestu je kratkočasno. Z bratom se ne bova dolgočasila tam, torej moram imeti denarja. Recimo štiristo. Da, striček, če se boš obojavil, bo vedno dražje. Čez nekaj minut bom rekel petsto.«

»Pes! Ubijem te!«

Meden je srdit vzdignil težki stol; toda Jeras je bil uren, silno je sunil napadalca v podpazuho, da je Meden s stolom vred padel po tleh. S kletvijo v ustih je vstal in ječe sedel na klop za mizo. Jeras mu je sedel nasproti. Nobeden ni izpregovoril. Meden se je tresel od bolne besnobe. Čez nekaj časa je rekel Jeras:

»Šeststo.«

Kmet je hrpavo odgovoril:

dje čuta, da bi sami delali, pa naj vsaj druge pri delu puste v miru. Lepo je delati, pa težko. Kdor pa premaga težave radovoljno, ker se čuti po vesti dolžnega, ta je pošten. Ob sodbe vredni so tisti, ki žive od žuljev staršev, ali kogarkoli drugega, pa se morejo že sami preživljati. Delo je častno, bodisi to ali ono. Biti pastir ni sramotnejše kakor biti minister. Odvisno je od tega, kako delavec svojo nalogo izvršuje. Vesten delavec je povsod zadovoljen, da se mu le ne godi krivica. Kdor pa zaničuje pastirja, ni vreden sam biti pastir, četudi je po stanu morda mnogo višji.